

SU ŽALGIRIU – UŽ LIETUVĄ!

ŽALGIRIS

Išdrįskime būti Tėvynės šeimininkais

Neverta nuo nebūties saugoti lietuvių kalbos, keisti valdžios ar verstis per galvą mėginant įkalbėti Lietuvos jaunimą likti Lietuvoje, sako žinomas Lietuvos poetas Gintaras BLEIZGYS, kol nepakeisime savęs, kol deklaruojamų vertybių neimsime grįsti savo gyvenimu - tol žodžiai „tauta“, „valstybė“ ir „šeima“ mūsų lūpose neturės jokios prasmės.

Rimvydas STANKEVIČIUS
„Respublikos“ žurnalistas

- Česlovas Milošas yra pasakęs: „Lietuva, kartą pralaimėjusi istorijoje, antrąsyk atgimė iš filologijos“, be abejo, turėdamas omenyje Maironį, padėjusį lietuviams aptikti save, suvokti save kaip tautą, subūrusį ją būtent aplink lietuvių kalbą ir joje saugomus kontekstus. Ar nereikėtų šiandien, kai su baimė kalbame apie mūsų tautos išnykimo grėsmę, vėl susiburti ties kalba ir nacionalinėmis vertybėmis?

- Jei kalbame apie XIX amžių, ši Č.Milošo frazė yra visiškai teisinga, tačiau valstybės turi savo vystymosi stadijas ir tai, kas tiko anam laikui, šiame laike jau nieko nebegali išspręsti. Anuomet, kaip pats sakei, tautai reikėjo save aptikti, suvokti kaip tautą, todėl Maironio puoselėtas tautiškas galėjo būti kuriamos valstybės branduoliu, bet jeigu ir šiandien lietuviams vis dar teberekia aptikti save kaip tautą - šaukštai po pietų, juk tautiškas jau seniai turėjo tapti mūsų valstybės fundamentu, savaimė suprantamu, nesvarstytinu dalyku, apie kurį nė kalbėti nereikia - seniai turėjome žengti į kitas valstybės raidos stadijas. Juk jeigu būtume stiprūs, nebijotume pripažinti lotynų, jidiš, lenkų, prancūzų, rusų ar dar kitomis kalbomis Lietuvos autorių parašytų kūrinių kaip savų - nesibaimintume, kaip dabar, kad tas nelietuviakalbis Lietuvos kultūros palikimas pakenks mūsų identitetui, atvirkščiai - jis mus tik sustiprintų.

Tiesą sakant, daugel metų svarstau įvairius scenarijus, kaip galėtume pasiekti, kad Lietuva užimtų kitokią poziciją pasaulyje arba Europoje, nes visą laiką vis atsiduriame autsaiderių pozicijoje ir visą laiką rizikuojame prarasti ir savo tautiškumą, ir valstybingumą. Juk turėtų būti įmanoma kaip nors padaryti, kad Lietuva būtų bent kurio aspekto įtakingesnė Europos kontekste?

Man atrodo, kad Lietuvai vystytis labiausiai kliudo mūsų baudžiauninkiškas mentalitetas, liepiantis keliaklupsčiauti prieš ES direktyvas, prieš turtingesnes ir stambesnes valstybes, neturėti savo nuomonės, akiai pildyti, kas prisakyta, net nesvarstant, ar tai darydami nekenkiame patys sau.

Stebėdamas žmones labai gerai atskiriu tuos, kurie gyvenimą valdo, ir tuos, kurie tesugeba tarnauti. Pavyzdžiui, prigimtinį tarną lengvai

► Poetas Gintaras Bleizgys sako, kad labiausiai Lietuva stokoja Dievo

galima atskirti iš to, kad savojo namo kiemą jis kuo tankiau užsisodina krūmynais, tujomis, idant aplinkiniai negalėtų matyti, ką jis veikia savo namuose. Toks elgesys išduoda ujamą valstiečio psichologiją - jis slapstosi, nes nesijaučia esąs teisėtas savo gyvenimo šeimininkas, o prigimtinis valdovas - atvirkščiai - kiemą pasilieka atvirą, idant galėtų matyti, kas vyksta aplink jo namus. Prigimtinį tarną išduoda ir svetimybės jo kasdienėje kalboje. Juk ką reiškia, kai žmogus gimtąja kalba neįstengia įvardyti ji supančios tikrovės? Reiškia, kad ta tikrovė yra ne jo, kad ji neperprasta, neįsisavinta ir kaip tik todėl - nepavadinta. Akivaizdu, kad toks žmogus neturi galimybės kurti aplink save gyvenimo - tempą ir kontekstus diktuoja tie, kurie į jo kalbą tuos svetimus žodžius sudaigino, o jis - tėra priverstas tą kitų kuriamą tikrovę vytis, stengtis su ja susigyventi, prie jos prisitaikyti.

Tad štai, norėčiau valdovo ar tiksliau, teisėto šeimininko požiūrį kažkaip įskiepyti mūsų politikoje, ekonomikoje, kultūroje, idant neužsisklęstume savo stereotipuose, baimėse, netgi ir tame, ką jau turime sukūrę gero. Kitaip tariant, nebijotume asimiliuoti svetimų

kultūrų, ekonomikos modelių, technologijų įplaukų - paversti jas savomis.

Na, pavyzdžiui, kaip sutiktume žinią, kad į Lietuvą gyventi atvažiuoja milijonas kinų? Jeigu dvasiškai, morališkai, kultūriškai, tautiškai esame silpnesni už juos, turėtume išsigąsti - kinai mus nustelbs ir šioje valstybėje, kurią laikėme sava, ims dominuoti. Tačiau turėtume savos valstybės gyvenimą ir tarpusavio santykius būti susitvarkę taip,

► Lietuvai vystytis labiausiai kliudo mūsų baudžiauninkiškas mentalitetas, liepiantis keliaklupsčiauti prieš ES direktyvas

kad atvažiausieji norėtų būti mūsų valdomi, kad jie užsimanytų tapti mūsų šalies patriotais. Manau, tai įmanoma. Juk, pavyzdžiui, mūsų tautiečiai, važiuodami į Londoną, žino, kad ten tebus tik vadinamoji pigi darbo jėga, pilną kraunanti ne sau, o Britanijai, tačiau vis tiek nesijaučia apgaunami, atvirkščiai - džiaugiasi ten gavę darbą, nes anglai savo valstybės mechanizmą sustyngavę taip, kad atvykėliai nuoširdžiai

nori tapti to mechanizmo dalimi. Ir mums reikėtų šitaip išmokti tvarkytis. Sukurkime valstybę, į kurią svajotų emigruoti kitų tautų žmonės, tada ir lietuviai niekur iš jos nevažiuos - brangins galimybę čia gyventi, dirbti, linkės čia pasilikti ir savo vaikams.

- Sukurkime tokią valstybę, Gintarai. Tačiau kas turėtų pradėti šiuos reikalus išjudinti? Ministrai, politikai, kultūros žmonės? Ir ką jiems reikėtų daryti?

- Prieš keletą dienų į mano automobilio šoną įvažiavo kitas automobilis. Anas vairuotojas buvo kalbas, pažeidė eismo taisykles - visiems įvykio liudininkams tai buvo akivaizdu, tai patvirtino ir policijos pareigūnai, bet paradoksalu, kad ne aš rėčiau ant to vairuotojo, o jis ant manęs. Sakė, kad man vairuoti negalima, kad galiu tik su troleibusu važinėti... O aš tylėjau ir stebėjausi žmogumi, kuris net suprasdamas, kad pats yra kalbas, neįstengia sau to pripažinti - kaltina aplinkinius, aplinkybes - ką tik nori, idant nereikėtų sau ištarti karčios tiesos.

Gal kam ir liguistai tai gali atrodyti, bet aš niekada gyvenime nieko nesitikiu iš kitų, mąstau tik apie tai, ką pats galiu padaryti. Ir šį nutikimą pasakoju, norėdamas pasakyti, kad iš tiesų, mėgindami kurti aplink save geresnį pasaulį, tegalime elgtis taip, kaip norėtume, kad su mumis būtų elgiamasi, ir jeigu norime, kad mūsų valstybėje kažkas reikalingo atsirastų, tegalime patys savo rankomis tai padaryti. O meluodami sau apie save, skendėdami iliuzijose, kaipgi sužinosime apie realią savo padėtį ir realias galimybes?

Nenorime matyti net ir ilgo buvimo sovietų imperijoje pasekmių savo filosofijoje, moralėje, dvasioje. Akivaizdu, kad dėl sovietų okupacijos įtakos esame virtę ateistine visuomene, o po imperijos griūties prie krikščioniškųjų vertybių sugrįžome tik formaliai. Šitai sau pripažinę galėtume pasukti kita kryptimi, bet argi pripažinsime? Jokiu būdu - kiekvienas galėtų ilgainiui kalbėti apie bendražmogiškas, krikščioniškas, nacionalines vertybes, nors, po teisybei, apie jas išmanome tik teoriškai - jomis net

tuojant jo eiles negalima to pamiršti. Štai kad ir garsiosios eilutės: „Išnyksiu kaip dūmas, neblaškomas vėjo...“ Moksleiviams vis dar bandoma aiškinti, kad poetas čia atsidūsėja dėl žmogaus trumpalaikiškumo šiame pasaulyje. Bet juk tikinčiam žmogui dėl to nėra ko atsidūsėti - Maironis nori pasakyti, kad visa ko pamatas yra Dievas ir kad žmogus neturėdamas su juo ryšio yra niekas - smiltelė vėjyje.

Suprantu, mums patogiu ir malonu manyti, kad vis dar esame tie, kokius aprašė Maironis arba Vincas Krėvė - taurūs, dvasingi ir narsūs, o išties stokojame narsos net pripažinti, kad į mūsų klasikų aprašytus lietuvius jau seniai nesame panašūs.

Drąsą pamatyti save tokį, koks esi, aš vadinu atgailavimu, nes pripažinimas, kad turi bėdų ir ydų, kad esi apgailėtinas, suteikia galimybę ne tik taisyti klaidas, bet ir gydo nuo puikybės. O argi ne puikybe reikėtų vadinti visuotinį mūsų tautos bruožą iš kitų reikalauti to, ko patys nė neketiname daryti?

- Kitaip tariant, manote, kad joks atgimimas nėra įmanomas be nuoširdaus grįžimo prie pamatinių moralinių vertybių, prie tikėjimo Dievu?

- Taip, būtent taip manau. Visi šio pasaulio žmonės, kurie neturi santykio su amžiniais, nekintamais dalykais, - visą gyvenimą lieka smėlio dėžėje žaidžiančiais vaikais. Pasaulį, tikrovę aplink save galima kurti tik tuo atveju, jei gyvenimiškai, už tai, kaip elgiesi ir ką kalbi, prisiimdami atsakomybę. Atsakomybę šeimai, valstybei, draugams, Dievui, sau pačiam... Tokios asmenybės turi tapti pavyzdžiais, proceso užkrėtėjais, žmonėmis, kuriančiais madą. Yra būta Lietuvoje madų kalbėti lenkiškai, juokingai rengtis, tad kodėl negalėtų atsirasti mada dorai ir atsakingai gyventi.

- Ir vis dėlto kas tą madą turėtų skleisti? Juk naivu tikėtis, kad atsakingumo pavyzdį mums parodys valdžia?

- Manau, kad ta pirminė institucija turėtų būti šeima. Ir mokykla, žinoma, bet mokyklai vaikai juk negali rūpėti labiau, nei rūpi tėvams. Todėl būtent šeimos turėtų daryti spaudimą mokyklai, idant ji dorai atliktų savo darbą. Taip pat šeimos turėtų daryti spaudimą ir valdžios institucijoms, ir Bažnyčiai. Esu įsitikinęs, kad būtent šeima yra esminė institucija, kurios gyvybingumui tiesiogiai proporcingas yra bet kurios valstybės gyvybingumas, stiprybė ir jos gyventojų laimės koeficientas. Tad kol mūsų gyvenimas bus organizuojamas taip, kad buvimui šeimoje žmogui liktų kuo mažiau laiko ir jėgų, kol nesuprasime, kad be tėvų meilės, dėmesio ir rūpesčio augantys vaikai yra valstybės problema, tol mėginimai grumtis su emigracija, skiepyti meilę gimtajai kalbai ir kalbėti apie šviesią Lietuvos ateitį - beprasmiški.

Kokia suma kariuomenei garantuotų saugumą?

Ukraina toliau plėšoma į gabalus: dalis atitenka Rytams, dalis nori į Vakarus. Mūsų politikai dėl šio XXI a. karo užsispyrę padidinti ir Lietuvos karinės išlaidas iki 2 proc. šalies BVP. Ar už tokią sumą aptume saugesni? Ir nuo ko saugesni?

Apie tai prie ŽALGIRIO NACIONALINIO PASIPRIEŠINIMO JU-DĖJIMO apskritojų stalo diskulavo svečiai: Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Artūras PAULAUŠKAS, krašto apsaugos viceministras Marijus VELIČKA, buvęs pirmasis Lietuvos atstovas NATO aljanse, mūsų kariuomenės veteranas, atsargos komandoras Eugenijus NAZELSKIS ir pirmasis nepriklausomos Lietuvos valstybės krašto apsaugos ministras signalaras Audrius BUTKEVIČIUS. Diskusiją vedė žalgirietis Gediminas JAKAVONIS.

G.JAKAVONIS: Po įvykių Kryme vėl kalbame apie krašto gynybą. Ar gebėtume pasipriešinti, jeigu būtume užpulti? **A.BUTKEVIČIUS:** Lietuvas gebėjimas pasipriešinti priklausytų nuo to, koks priešas ir kokiomis pajėgomis bandytų pažeisti mūsų stabilumą. Akivaizdu, kad Lietuva viena rasti gali nemybių apsiginti, jei tai būtų ne provokacijos, o rimtas ketinimas okupuoti teritoriją, negalėtų ir nepajėgtų. Ypač turint omeny, kad turime tik vieną rimtą potencialų priešininką - šandieninę Rusiją, kurios politika gana agresyvi. Jeigu kalbame apie Lietuvos gynybą NATO kontekste, tokiu atveju Lietuva galėtų ne tik sulaukti paramos, bet ir, svarbiausia, gauti politinę paramą, kuri pačius ketinimus atakuoti mums, užimti teritoriją, įvesti čia politinę kontrolę darytų arba neįmanomas, arba priešininkas tiesiog būtų atgrasintas nuo tokių ketinimų.

Žinoma, jeigu įvyktų konfliktas ir būtų kariniai veiksmai, jie vyktų Lietuvos teritorijoje su visomis iš to išplaukiančiomis pasekmėmis. Todėl apie Lietuvos gynybą pirmiausia reikėtų galvoti politiniu, strateginiu lygmeniu neprieinant iki karinio susidūrimo. Kitu atveju mes patirtume didelių tiek psichologinių, tiek žmonių, tiek ekonominių nuostolių. Vertindamas šiąndien susidariusią kritinę situaciją sveikinu iniciatyvą padidinti mūsų karinius indėlius iki 2 proc. BVP. Tačiau man nepatinka, kai tai daroma gana isteriškai.

Negi iki Krymo įvykių nebuvo suvokiama, kad egzistuoja problema? Jeigu taip, tai ko verta visa Lietuvos Respublikos gynybos sistema, ko verta žvalgyba, ko verta NATO žvalgyba? Nejaу reikėjo pamatyti Kryme V.Putino specialiąsias pajėgas ir tik tada pradėti mąstyti, kad mes turime savo įsipareigojimų partneriams. Nejaу reikėjo sulaukti krizės, kad būtų priimtas sprendimas vykdyti

Eugenijus NAZELSKIS
Buvęs pirmasis Lietuvos atstovas NATO aljanse, mūsų kariuomenės veteranas, atsargos komandoras

prizmę aš joje didelio konstruktyvumo nematau. Turi būti ir tam tikros atsakomosios priemonės. Kaip integruoti totalinę gynybą, ją suderinti su kolektyvine gynyba, manau, šiandien daug kas Lietuvoje neatsakytą. Grįždamas prie tų 2 proc. BVP gynybai noriu pasakyti, kad su dideliu skausmu žiūriu į nuotraukas „Respublikos“ dienraštyje: vienoje - ministras, kitoje - suversti į smėlio krūvą ginklai. Gali skirti ir 5, ir 10 proc., vis tiek nieko doro nebūs. Taigi į viską reikėtų žiūrėti kompleksiskai.

M.VELIČKA: Aš taip pat sveikinu, kad šiandien politinės partijos priėmė politinį susitarimą, kuris jau seniai turėjo būti priimtas. savo įsipareigojimus pagal NATO sutartį? Štai čia yra problema.

Tie 2 proc. bus skirti, bus pirktą visokio karinio turto, tai bus padaryta labai demonstratyviai, bet ar tai iš tikrųjų padidins mūsų saugumą? Ar tai bus padaryta tokiu būdu, kad mes geriausiai galėtume priimti paramą iš savo NATO partnerių, ir kartu ar bus sukurtas potencialas atgrasinti priešininką, net jeigu mes kurį laiką turėtume gintis patys. Tai pagrindinis klausimas, pagrindinė tema.

G.JAKAVONIS: Ar nebuvo padaryta klaida šiek tiek užliūliuojant, kad štai NATO mus gins?

E.NAZELSKIS: Mano galva ir supratimu, pusiau tuščios diskusijos - NATO gins, NATO neapgins ir t.t. Mes esame kolektyvinės gynybos dalis. Antra, reikėtų pradėti nuo to, kas apskritai yra gynyba. Mąstant apie esamą padėtį, aš irgi sveikinčiau tokią iniciatyvą. Galų gale geriau vėliau nei niekada. Pribrendome iki tokio dalyko, iki politinių sprendimų priėmimo ir sutarimo. Esu dirbęs NATO, taigi labai nesolidžiai atrodo, kai valstybės įsipareigoja ir savo įsipareigojimus atakuoti mums, užimti teritoriją, įvesti čia politinę kontrolę darytų arba neįmanomas, arba priešininkas tiesiog būtų atgrasintas nuo tokių ketinimų.

Pasiekti 2 proc. BVP 2020 metais. Apskritai teigiamas reiškinys, kad krašto apsaugos, gynybos finansavimas didinamas, nes kriziniu laikotarpiu, nuo 2008 metų, prieš tai buvusios Vyriausybės jis buvo drastiškai sumažintas. Sumažintas tiek, kad šiandien Lietuvos krašto apsaugos sistema turbūt yra praradusi daugiau nei pusantro milijardo litų. Keista, kad gyvenant rytinio kaimyno pašonėje į gynybą nebuvo žiūrima rimtai. Lygiai taip pat nebuvo priimtas įvertinimas, įsipareigojimas NATO organizacijai skirti 2 proc. BVP.

Taigi šiandien tikrai džiaugiuosį, kas yra pasiektą. Ir tikiuosį, kad bus įgyvendinta. Nes pasirašyti politinę deklaraciją yra viena, o ją įgyvendinti - kita. Kiek supratau, tiek Seimo pirmininkės, tiek Vyriausybės vadovų pasisakymai šiuo klausimu yra aiškūs. Atrodo, šio sprendimo link ir bus judama.

Kitas dalykas - Lietuvos gebėjimai apsiginti patiems, jei bet koks agresorius veržtųsi į Lietuvą. Nesutikčiau su tuo, kad mes nesugebėtume ar būtų labai sudėtinga. Visiškai teisingai buvęs krašto apsaugos ministras paminėjo, kad viskas priklauso nuo skaičiaus, nuo agresoriaus dydžio ir puolamosios jėgos. Jeigu bus puolama labai didelėmis pajėgomis, šiandieniniai pajėgumai nėra tokie dideli, kad atlaikytų prie Ukrainos išrikiuotą daugiau kaip 40 tūkst. karių kariuomenę.

► Mokslinio tyrimo institutas klausia, jūs ginsite Tėvynę? Klausimo formuluoti šitaip negalima. Tai kiekvieno pilietinė pareiga

Tačiau šiandien Lietuvoje yra patvirtinti gynybos planai, pagal kuriuos Lietuvos kariuomenė gintųsi agresijos atveju. Gintųsi iki tol, kol sąjungininkų pajėgos sugeneruotų reikiamą pajėgumą ir atėitų laikydamosi kolektyvinės gynybos principų į mūsų šalį. Manau, kad biudžeto lėšomis, kurias mes turime, visus išskeltus uždavinius stengiamės įvykdyti tiek, kiek galima.

Kaip sakoma, gynybos nemoka-

mos nebūna, paslaugų nemokamų nebūna, o jeigu nėra skiriama reikiamų pinigų... Šiandien yra problema dėl tam tikrų šaudmenų atsargų, kurių rezervas per krizės laikotarpį buvo išnaudotas. Šiuo metu jis yra papildomas, kad būtų atkurta buvęs pajėgumas. Nes karas atveju reikalingas tam tikras rezervas, kad būtų galima kariauti. Šiandien turint tiek pinigų, kiek yra skiriama, visa tai daroma maksimaliai, racionaliai, tiek, kiek galima.

Reikėtų paliesti emigracijos temą. Kiekvienais metais šaukiame rezervu karius į tam tikrus mokyvus. Šiais metais pašaukėme, rodom, 700, kitais metais planuojame dar daugiau. Noriu pateikti paprastą pavyzdį - asmuo, kuris šiuo me-

Audrius BUTKEVIČIUS
Nepriklausomybės Atkūrimo Akto signataras

tu gyvena Norvegijoje, gavęs šaukimą į pakartotinius mokymus, be jokių problemų grįžo į Lietuvą, atliko pakartotinius mokymus ir vėl išvyko. Todėl galiu pasakyti, kad Lietuvos rezervu karių, karių ir jaunųjų šaulių pasiryzimas ginti šalį yra gana didelis.

A.PAULAUŠKAS: Iki 2004-ųjų, kai mes rengėmės stoti į NATO, tikrai buvo visiškai tiktos suvokimas, kokios turi būti mūsų krašto apsaugos gynybos sistemos, koks finansavimas. Kaip tik turitu lentelę. 2003-2004 metais mes skyrėme didžiausią dalį BVP - 1,36 proc., o kai tik įstojome, kreivė iš karto leidžiasi žemyn. Mes bent psichologiškai iki Ukrainos įvykių suvokėme, kad įstoję esame saugūs ir galime savo krašto apsauga rūpintis tik tomis lėšomis, kurios lieka nuo visų kitų finansavimų.

Galiu dar daugiau pasakyti. Argumento, kad štai buvo tie ketveri metai, nuo 2009-ųjų iki 2013-ųjų, kai krašto apsauga buvo visiškai prastai finansuojama, aplinkinės šalys nepripažįsta. Estai pasiekė net 2 proc., latviai didino finansavimą, lenkai taip pat. Kitaip sakant, netgi krizės laikotarpiu buvo suvokiama, kad krašto apsaugai reikia skirti pakankamai lėšų. Čia reikėtų prisiminti, kad ir mūsų prezidentas, gynybos pajėgų vyriausioji vadė, yra pasakiusi, kad tie 2 proc. niekur nėra įrašyti ir nėra jos įsipareigojimas, nors visuose dokumentuose, pradedant 2004 metais, visur apie tuos 2 proc. kalbame. Ir formaliai esame įsipareigoję - 2012 metais, kai partijos pasirašė gynybos susitarimą, buvo pasakyta iki 2016 me-

tos nebūna, paslaugų nemokamų nebūna, o jeigu nėra skiriama reikiamų pinigų... Šiandien yra problema dėl tam tikrų šaudmenų atsargų, kurių rezervas per krizės laikotarpį buvo išnaudotas. Šiuo metu jis yra papildomas, kad būtų atkurta buvęs pajėgumas. Nes karas atveju reikalingas tam tikras rezervas, kad būtų galima kariauti. Šiandien turint tiek pinigų, kiek yra skiriama, visa tai daroma maksimaliai, racionaliai, tiek, kiek galima.

Reikėtų paliesti emigracijos temą. Kiekvienais metais šaukiame rezervu karius į tam tikrus mokyvus. Šiais metais pašaukėme, rodom, 700, kitais metais planuojame dar daugiau. Noriu pateikti paprastą pavyzdį - asmuo, kuris šiuo me-

► Negi iki Krymo įvykių nebuvo suvokiama, kad egzistuoja problema? Tai ko verta žvalgyba?

Audrius BUTKEVIČIUS
Nepriklausomybės Atkūrimo Akto signataras

► Mokslinio tyrimo institutas klausia, jūs ginsite Tėvynę? Klausimo formuluoti šitaip negalima. Tai kiekvieno pilietinė pareiga

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

► Kalbame apie įsigijimus, tačiau turime daug dėti pastangų ir karinei, patriotinei, pilietinei dvasiai ugdyti

Matematikų patriarchas Zigmas Žemaitis

Tai Zigmas Žemaitis, gimęs 1884 11 08 Švenčionių aps., Tverėčiaus vls., Daktorių k. Jo tėvai - Juozapas Žemaitis ir Agota Motiejūnaitė-Žemaitienė turėjo apie vieną valaką (apie 20 ha) žemės. Zigmukas buvo aštuntas vaikas iš devynių.

Užaugo 4 broliai ir 3 seserys. Dar nesulaukęs 7 metų, sesers padedamas, Zigmas pradėjo mokytis skaityti iš senos lenkiškos maldaknygės, o po metų - ir iš lietuviško „Aukso altoriaus“. Baigdamas dešimtus metus, ėmė mokytis rusiškoje pradžios mokykloje Tverėčiuje. „Tverėčiuje tuo metu buvo si trijų skyrių liaudies mokykla, - rašo ignalinietis matematikos mokytojas Antanas Karmonas. - Visus tris skyrius mokė vienas mokytojas rusų kalba. Nepavydėtinas buvo to mokytojo darbas. Pamokas reikėjo dėstyti iš karto trims skyriams. Tačiau blogiausia, kad mokiniai gerai nemokėjo ne tik rusų, bet ir kitų kalbų. Daugelio mokinių tėvai namuose kalbėjo lietuviškai. Skaityti pramokdavo lenkiškai, nes bažnyčioje reikėjo melstis iš lenkiškų maldaknygių. O mokykloje mokytojas reikalavo kalbėti rusiškai“. (Karmonas A. Matematikos aruodų turtintojai. Utena, 2011. 76 p.)

Gabus Zigmukas mokyklą baigė 1896 m. pavasarį. Po to dvejus metus Zigmas padėjo tėvams namuose. Kadangi Žemaičių šeimą dažnai lankydavo Tverėčiaus klebonas, knygnešių organizatorius Jonas Burba (1853-1915), tai jo veikiami tėvai leido į aukštesnius mokslus vyresnįjį Zigmo brolį. Pasimokęs tas vyresnysis brolis Liudvikas dirbo vaistinėje provoriaus padėjėju. 1898 m. jis ir pasiuntė Zigmą į Vilnių rengtis vaistinininko mokinio egzaminams. Broliai persikėlus į Odesą, Zigmas ten 1902 m. išlaikė vaistinininko mokinio egzaminus. Ėmė dirbti vaistinėje ir kartu savarankiškai mokėsi toliau.

Eksternu išlaikęs brandos atestato egzaminus, 1903 m. įstojo į Novorosijsko (nuo 1933 m. - Odesos, nuo 1945 m. - Odesos I. Mečnikovo) universiteto Fizikos ir matematikos fakultetą. Lėšų pragyvenimui užsidirbdavo privačiomis pamokomis. Studijuodamas dalyvavo lietuvių kultūros draugijos „Rūta“ veikloje, 1905-1907 m. revoliucijos įvykiuose. 1909 m. Z.Žemaitis universitetą baigė I laipsnio diplomu.

► VDU GMF dekanas prof.Z.Žemaitis (XX a. 4-asis dešimtmetis)

1909 m. ėmė dėstyti matematiką Vilniaus gimnazijose. Beje, kai kurie profesoriai jam siūlė likti universitete, ruošti magistro laipsniui ir dėstytojaviui. Tačiau tam sutrukdė dvi priežastys: buvo katalikas ir tris kartus areštuotas revoliucijos metu. Vilniuje dalyvavo Lietuvių mokslo (4 metus buvo sekretoriumi), Lietuvių dailės, „Rūtos“ draugijų veikloje.

Aktyviai Z.Žemaitis dalyvavo organizuojant pirmąsias lietuvių dailės parodas. Buvo vienas lietuvių spaudos leidinių, išleistų iki 1904 m. lietuvių kalba, parodos organizatorių. Parodoje buvo eksponuojama apie 6500 spaudinių, ji veikė iki I pasaulinio karo, paskui jos eksponatus perėmė Lietuvių mokslo draugija. 1915-1918 m.

Z.Žemaitis mokytojavo lietuvių gimnazijose Voroneže. Greta mokyimo darbo daug dirbo su saviuoklininkais. Taip pat Z.Žemaitis buvo Draugijos nukentėjusiems nuo karo šelpti revizorius. Aktyviai veikė Lietuvių vyriausiojoje taryboje Rusijoje, kuri reikalavo Lietuvai nepriklausomybės.

Už tai kurį laiką buvo bolševikų kalintas.

1918 m. įkūrė lietuvių gimnaziją Švenčionyse, kuri dabar vadinama jo vardu, ir jai vadovavo. 1919 m. dirbo Vilniaus universiteto atkūrimo komisijoje. 1919 m. balandį, pasitraukus bolševikams iš Švenčionių, Z.Žemaitis buvo išrinktas miesto burmistru. Gegužės 2 d. jiems grįžus, čekistai suėmė visus 13 miesto valdybos narių ir 8 iš jų pakeliui į Švenčionėlius sušaudė. Z.Žemaitis ir dar 4 žmonės lietuvių čekisto dėka liko gyvi.

Pilsudskininkams-želigovskininkams užgrobęs Vilnių ir Švenčionis, Z.Žemaitis persikėlė į Kauną ir buvo vienas iš Lietuvos aukštųjų kursų organizatorių, metus jiems vadovavo. 1922 m. vasario 16 d. šie kursai buvo perorganizuoti į Lietuvos universitetą (nuo 1930 m. - Vytauto Didžiojo universitetas). 1922-1940 m. Z.Žemaitis buvo šio universiteto profesorius, Matematikos-gamtos fakulteto dekanas, 1930-1940 m. - Geometrijos katedros vedėjas. Nuo 1940 m. -

► Z.Žemaičio vaidmuo įkūriant Aukštuosius kursus ir Lietuvos universitetą Kaune itin reikšmingas

Vilniaus universiteto profesorius (atgavus Vilnių, Matematikos-gamtos fakultetas buvo perkeltas iš Kauno į Vilniaus universitetą), 1940 m. - prorektorius, 1946-1948 m. - rektorius, 1944-1964 m. - Matematinės analizės katedros vedėjas. Lietuvos (Vytauto Didžiojo) universitete dėstė analizinę geometriją, diferencialinę ir integralinę skaičiavimą, diferencialinę geometriją, matematikos istoriją bei mokyto metodiką, Vilniaus universitete - pastaruosius du dalykus bei variacinį skaičiavimą, vadovavo studentų pedagoginei praktikai. Buvo puikus pedagogas. Buvęs jo studentas Vytauto Didžiojo universitete Aleksandras Zujus rašo: „Jis buvo nepaprastai geras mokytojas. Ne be reikalo studentai sakydavo, kad tas, kuris sąžiningai klausė Žemaičio paskaitų, be ypatingo pasiruošimo gali bent patenkinamai išlaikyti egzaminus.“

Z.Žemaičio mokslinė veikla ir buvo daugiausia skirta matematikos didaktikai bei istorijai. Z.Žemaitis buvo pirmosios Lietuvos matematikos ir fizikos mokytojų konferencijos, įvykusios 1928 01 03-05 Kaune, organizacinio komiteto pirmininkas. Vykdamas konferencijos nutarimus, 1931 11 02 įkurta Lietuvos gamtininkų draugija. Z.Žemaitis buvo aktyvus jos narys. Matematikos mokytojams taip pat buvo naudingi minėti Z.Žemaičio matematikos istorijos darbai.

Nepaprastai svarbu tai, kad Z.Žemaitis pirmasis Lietuvoje pradėjo skaityti matematikos mokyto vidurinėje mokykloje metodikos (matematikos didaktikos) paskaitas (1922 m.). Kaip rašė jo studentas, o vėliau kolega Petras Rumšas (1921-1987), „carizmo laikais studentai, baigę aukštąją mokyklą, tapdavo mokytojais, neturėdami jokio pedagoginio pasirengimo, išėję „dvigubo užmiršimo

sistemą“, t.y. pamiršę elementariąją matematiką, vėliau pamiršdavo ir aukštąją <...>. Lietuvoje padėtis buvo šiek tiek geresnė, nes Z.Žemaičio rūpesčiu <...> pradėta skaityti matematikos mokyto metodika ir numatyta pedagoginė praktika mokykloje. Tačiau visa tai buvo palikta metodikos dėstytojo iniciatyvai ir vidurinių mokyklų malonei.

Kadangi mokyklos nebuvo įpareigosios priimti studentus į pedagoginę praktiką, o pačios nemėgo praktikantų, kurie gadina mokinius, Z. Žemaičiui tekdavo pavargti, kol surasdavo mokyklą, kuri sutikdavo praktikantams leisti atlikti bent po 1-2 pamokas. Tokia pedagoginė praktika buvo nepakankama, todėl Z.Žemaičiui tekdavo ne tik skaityti metodikos paskaitas, bet ir vesti atitinkamas pratybas, kuriose studentai skaitydavo referatus, recenzuodavo vadovėlius, o svarbiausia - imituodavo pamokas; vienas studentas vesdavo „pamoką“ pasirinkta tema, o likusieji atlikdavo mokinių vaidmenį“. (Rumšas P. Zigmas Žemaitis ir vidurinė mokykla // Zigmas Žemaitis. Vilnius, 1979. 64 p.) „Jo paskaitos išsiskirdavo nepaprastu aiškumu ir nuoseklumu. Egzaminus pas jį laikyti buvo tiesiog malonumas“, - taip jis vertinamas savo pokario studento, vėliau irgi kolegos Adolfo Bolotino. (Bolotinas A. Apie save ir Fizikos fakultetą. Vilnius, 2006. 55 p.)

Apibendrinant visą Z.Žemaičio įnašą į matematikos didaktiką, galima išskirti 5 pagrindines jo kryptis: 1) matematikos terminijos kūrimas (nuo 1917 m.); 2) matematikos mokyto modernizavimas vidurinėje mokykloje (nuo 1926 m.); 3) matematikos didaktikos dėstymas aukštojoje mokykloje (nuo 1922 m.); 4) matematikos istorijos tyrimai (nuo 1927 m.); 5) aukštosios ir vidurinės mokyklos ryšių palaikymas bei plėtimas (nuo 1922 m.).

Z.Žemaitis visą gyvenimą buvo aktyvus visuomenininkas: skaitė paskaitas kultūros būreliams, buvo Vilniečių sąjungos pirmininkas, Vilniaus vadavimo sąjungos centro valdybos narys, Lietuvos aeroklubo pirmininkas (tarp Pabaltijo valstybių jo vadovaujamas aeroklubas savo veiklos rezultatais užėmė I vietą, o sklandymo sporte - II vietą pasaulyje), pokario metais - „Žinijos“ draugijos narys, 1961-1968 m. - Lietuvos matematikų draugijos vicepirmininkas (šios draugijos konferencijos metu 1969 06 24 jis ir mirė). 1959 m. Z.Žemaitis tapo nusipelnusiu mokslo, 1963 m. - nusipelnusiu kultūros veikėju, 1947-1950 m. buvo LSSR Aukščiausiosios tarybos deputatas. Z.Žemaičio anūkai - garsus Lietuvos pianistas Petras Geniušas ir dirigentas Julius Geniušas. Vilniaus universitete yra Z.Žemaičio vardu pavadinta amfiteatrinė auditorija, Lietuvos matematikų draugijos aukščiausias apdovanojimas yra Z.Žemaičio medalis.

Vertybė gali būti:

- ŽMOGUS – AMŽININKAS
- ŽMOGUS – ISTORINĖ ASMENYBĖ
- ISTORINIS FAKTAS
- REIŠKINYS, GARSINANTIS LIETUVĄ
- DAIKTAS-OBJEKTAS, GARSINANTIS LIETUVĄ

Surinkime, įvardykime ir išsaugokime tai, kas vertinga ir brangu! Siųskite savo istorijas, o mes pasistengsime, kad apie jas išgirstų visa LIETUVA.

www.respublikosvertybes.lt

RESPUBLIKA

